Prof.dr Vaso Bojanić, redovni profesor, Nezavisni Univerzitet Banja Luka, Fakultet za ekologiju

ŽIVIMO U SVIJETU BEZGRANIČNIH MOGUĆNOSTI

Vjera je osnov života i ljubavi. Od načina na koji čovjek misli zavisi njegov uspjeh u životu. U istoriji civilizacije, prirodi, kao i u životu ljudi, sve prolazi sve se mijenja. Ako nas bure života ne ojačaju, postaćemo slabi. Ako srećom i blagoslovima života ne poslužimo na dobro drugih ljudi, njima ćemo služiti na sopstvenu slabost. Ako nas život ne ispuni istinom, dobrotom, zahvalnošću i nesebičnošću, ispuniće nas gordošću, mržnjom, lažima, strahom i sebičnošću. Ako ne pobijedimo iskušenja odmah kada se ona pojave, ona će pobijediti nas. Ko se protiv iskušenja ne bori svim srcem, razumom i dušom postaće njima opsjednut. Način da čovek dođe do istine ne zavisi uvijek od naučne metodologije već i od motiva koji kontrolišu njegovu logiku razmišljanja. Loši motivi će nas navesti na pogrešne zaključke koji ne odgovaraju stvarnosti. Međutim, pokrenut našom iskrenom i plemenitom željom, mozak će nas osposobiti da prevaziđemo ograničenost svog iskustva i stvorimo nove svježe ideje, jednostavnost koju želimo. On će nam pružiti slobodu da ne budemo prevareni onim što vidimo, da realno procjenjujemo poteze, donosimo tačne zaključke i pružiće nam nadu da vjerujemo u ono što ne vidimo, što bi još novo moglo da bude. Kad su ljudi pokrenuti ljubavlju, sama ljubav će im biti dovoljnja da mijenjaju svoje mišljenje i lako i radosno rješavaju sve životne probleme. Zato je naša sudbina uvijek u našim rukama i važna je samo ljubav. Svako ima svoj cilj i svoj put koji je odabrao u životu, svoj jedinstven identitet i stil, a stil je sam čovjek. Na tom putu staze života trebamo znati i prepoznati ono što nam je potrebno da bi smo jednostavno bili srećni. Trajna sreća leži u duhovnom razvoju.

Ne treba da sumnjamo u svoj život i svoju vrijednost, nego da vjerujemo u sebe i uživamo u ljubavi i profesiji koju smo odabrali. Dajte da uradimo ono što maksimalno možemo. Ali, hajde prvo da vidimo šta mi radimo u svojoj porodici, šta mi radimo na svom poslu, šta mi radimo u svom gradu, šta mi radimo u svom zavičaju, šta mi radimo u svojoj zemlji i šta mi radimo za progres čitavog čovječanstva. **Ljudi u svakom društvu trebaju težiti idealu pravde, istine i slobode.** Jedno društvo može da se razvija kao demokratsko, ako u njemu postoji stalno strujanje novih ideja i novih vrijednosti. Zato nikada ne smijemo da odustanemo od stvaranja boljeg društva, ma koliko to izgledalo nestvarno i utopijski. Jedino reafirmacija istinskog ljudskog angažmana može stvoriti

pretpostavke za vraćanje osnovnim idealima slobode, istine, pravde i demokratije. Demokratsko društvo treba postati duhovna zajednica slobodnih i odgovornih ljudi, u kojoj svako može da bude ono što jeste, da sa puno razumijevanja, ljubavi i obzira brani svoj lični stav i da otvorena duha prima od drugih i da pruži ruku drugom i drugačijem.

Život na Zemlji razvio se,vjerovatno, kroz niz bioloških promjena tokom nasumičnih genetskih mutacija, djelujući zajedno sa prirodnom selekcijom. Jedna vrsta se sa vremenom postepeno mijenja u drugu. One vrste koje se prilagode promjenjivim uslovima u životnoj sredini, najbolje su za opstanak i razmnožavanje, i slabije izumiru. Osnovna postavka prirodne selekcije je preživljavanje najbolje prilagođenih. Stara naučna paradigma treba da ustupi mjesto novom razmišljanju i novim matematičkim modelima i kompjuterskim programima. Rezultat svega toga jeste činjenica da se iz temelja mora mijenjati mišljenje na koje čovječanstvo sebe doživljava. Čovjek mora da posmatra šta zaista priroda radi, šta se u njoj dešavalo u prošlosti, šta se dešava u sadašnjosti i da pokuša da predvidi šta će se dešavati u budućnosti. A čini se da je običaj prirode, da nikada ne preuzima rizik. Priroda uvijek mjeri istom mjerom. Jedan čovek može da ne postigne željeni cilj, ali zato drugi ljudi trebaju da budu istrajni. Biljke će dati milione sjemenki. Jedna ili više sjemenki mogu da ne uspiju, možda neće pasti na plodno zemljište, mogu biti uništene. Ako imamo milione sjemenki, mala je mogućnost da sve sjemenke budu uništene. Rađaće se novi život.

U ljubavi tražite partnera koji ima poštovanje i razumijevanje za vas i koji odgovara vašoj viziji budućnosti. Neka vaše ponašanje bude ponašanje odgovorne, razumne osobe, koja nudi ljubav, i zato ćete voditi srećan život. Poznato je da se sreća i ljubav ne mogu kupiti novcem. Ne težite nikakvom spektakularnom uspjehu, definišite svoj plan, odredite prioritete, budite jednostavni i skromni u životu, budite dobri ljudi. Vaša sreća neka se bazira na uspjehu u kući, porodici, poslu i ljubavi. Otkrijte svoj put do najboljih rješenja u životu, to niko ne može da uradi umjesto vas. Cijenite sebe i vjerujte u svoje ideale i ljudi će shvatiti da ste postali drugačiji, bolji i uspješniji. **Praštanje je ono što čini čovjeka velikim.** Moramo od srca sve oprostiti. Unutrašnji mir ne može da se sačuva dokle god naša savjest nešto izobličava. Moramo umiriti savjest. Treba svima oprostiti od srca. Bez toga nema unutrašnjeg mira. Pokajanje je izjmena života. Potrebno je da čovek ode do svog bližnjeg i da mu kaže šta mu remeti mir. Čim naši bližnji saučestvuju u našem stradanju, mi dobijamo utjehu i snagu. Svako dobro i svako zlo potiče od misli, jer smo mi misleni aparat. Utičemo čak i na biljni svet, budući da i biljni svet ima nervni sistem. Svi očekuju mir, utehu, ljubav. Ljudi su neizmjerno snalažljivi, optimistični i prilagodljivi. Moramo proširiti našu definiciju bogatstva i u nju uključiti znanje, prirodne resurse i ljudske kapacitete, te naučiti sve to međusobno dijeliti. Ako to učinimo, nema granica za ono što ljudi zajedno mogu postići. Promjena ponašanja i upravljanje

sobom je jedan od najviših stepena emocionalne inteligencije. Da bi čovjek živio srećno na zemlji on mora da se stalno prilagođava. Prvi uslov je visoka svijest o svom poslanju i djelu koje treba da izvrši. Ne budimo lažno skromni, hrast zna da je hrast, a grm pored njega da je grm. Drugi usov prilagođavanja je istrajnost. Sve što preduzimamo,treba završiti. Treći uslov prilagođavanja je usmeravanje svih vitalnih i duhovnih energija na djelo. Četvrti uslov je prilagođavanje tjelesnog sklopa djelu. Čovekovo tijelo je savršena mašina potrebno je održavanje tog sklopa. Pored hrane, vrlo važan je i san. Peti uslov prilagođavanja je pamćenje. Sve što smo jednom vidjeli, čuli, pročitali i saznali prati nas u vidu svjetlosnih čestica. Mašta rađa život. Treba se hraniti svojim mislima, naučiti upravljati osjećajima, snovima i vizijama. Svako mora naučiti započeti i prestati misliti.Ne dopustite da spoljašnje misli vladaju nad vama, ako je tako, vaša je misao loša. Time se, svakako, ne misli da biste neprestano trebali analizirati svoje misli, jer ako budete to činili, patićete od žestoke glavobolje, to je nemoguće.Nadzor misli treba biti prirodan, upravo kao što zatvaranje i otvaranje očnog kapka ne zahtijeva razmišljanje niti zapovijest, već se to čini sasvim prirodno.
Šesti uslov prilagođavanja je bolest.Bolest je često posljedica nedostatka ili iscrpljenosti životnih sila, ali često je i očišćenje duha i tijela od otrova koji su se nakupili.Neophodno je da čovjek boluje s vremena na vrijeme.Sedmi uslov prilagođavanja je znanje kako da se psihičke i vitalne energije pretvaraju u ono što želimo, i postignemo vlast nad svojim osjećanjima. I u sferi misli najveći neprijatelji čoveka su strah i sumnja. Dokle god se duša koleba između pozitivne i negativne misli ne može napredovati. Pri tome je važno poštivati zakon da svaki napor u realizaciji zamisli poništava misaonu moć i izaziva suprotnost. Zato je važna istinska opuštenost i smirenost. Za zdravlje i sreću ljudi dovoljna je istinska opuštenost, radi oslobađanja od grča i suvišne napetosti. Čovek koji je u saglasju sa samim sobom, što znači da su mu u saglasju razum i duša, i s kosmičkim zakonima, u savršenom je tjelesnom, energetskom, duševnom i duhovnom stanju.Samoisceljenje nije moguće bez izmjene strukture ličnosti. Isceljen čovek mijenja odnos prema sebi, najbližima, okruženju i životu uopšte. Preduslovi za isceljenje su prisustvo želje, volje, namjera i vjere. Do njih ljudi stižu iskustvom i znanjem, a zatim molitvama, naučno kontrolisanim meditacijama, instrumentalnom izmjenom misaonih vibracija.Zato je važno da nikad ne zaboravimo ko smo i zašto smo na zemlji.